

Õ ON ÕDUS ÕHTU ÕUES,
RÕÖMUS TUJU LAPSE PÕUES.

EMA ANNAB ÕUNA.
ÕNNE NAPSAB ÕUNA.
ÕNNE PÕLV ON
VALUS. EMA PANEB
SALVI. EMAL ON
SOE SÕNA.

TÄNA OLİ ÕNNE PERE ÕNNETU.
ÕNNE LÕI PÕLVE KATKI.
KRÕÕT LÕIKAS SÕRME.
TÕNUL ON VALU KÕHUS.
ISA ON KA TÕBINE.
EMA PÕETAB OMA PERET.
EMA ON ÕNNELIK, KUI PERE ON TERVE.

TÄNA OLİ ÕNNE PERES ÜSNA ÕNNETU ÕHTU.
ÕNNE LÕI PÕLVE KATKI. EMA MÄÄRIB PÕLVE SALVIGA.
ÕNNE ÕDE KRÕÕT LÕIKAS ENDALE NOAGA SÕRME.
EMA SEOB SÕRME KINNI. ÕNNE VEND TÕNU KAEBAB VALU
KÕHUS. EMA PANEB TALLE ÕLI-MÄHISE KÕHULE.

KA ISA ON TÕBINE. TEMA KÕRV LAUSA HÕÕGUB VALUST.
ISAL ON PALAVIK. EMA TOOB TALLE VALU VASTU ROHTU.

„KUIDAS SA MEID KÜLL PÕETADA JÕUAD?” ÕHKAB ISA.
„TE OLETE JU MINU PERE,” SÕNAB EMA. „AITAN TEID
RÕÕMUGA. KUI KÕIK ON TERVED, OLEN MA ÕNNELIK.”

VANASÕNA

HOIA TERVIST NAGU SILMATERA.